

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 147/13
Luxemburg, 14 noiembrie 2013

Hotărârea în cauza C-4/11
Bundesrepublik Deutschland/Kaveh Puid

Atunci când un stat membru nu poate transfera un solicitant de azil către statul competent să examineze cererea sa din cauza unui risc de încălcare a drepturilor sale fundamentale în acesta din urmă, este ținut să identifice un alt stat membru responsabil de această examinare

În schimb, nu este ținut, în principiu, să examineze el însuși cererea

Regulamentul „Dublin II”¹ prevede criteriile care permit determinarea statului membru competent să soluționeze o cerere de azil prezentată în Uniune – un singur stat membru fiind, în principiu, competent. Atunci când un solicitant de azil a prezentat cererea sa într-un stat membru altul decât cel desemnat drept competent de regulament, acesta din urmă prevede o procedură de transfer al solicitantului de azil către statul membru competent. Totuși, într-o asemenea situație, statul membru căruia i-a fost adresată cererea poate decide să nu transfere solicitantul către statul competent și să examineze el însuși cererea.

Domnul Puid, resortisant iranian, a sosit în mod ilegal în Germania, tranzitând prin Grecia. Cererea sa de azil prezentată în Germania a fost declarată inadmisibilă pentru motivul că, în temeiul regulamentului, Grecia era statul membru competent să examineze această cerere. Domnul Puid a fost deci transferat în acest din urmă stat. Cu toate acestea, el a introdus o acțiune în anularea deciziei de respingere a cererii sale, care a fost admisă de Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tribunalul administrativ din Frankfurt am Main, Germania). Această instanță a considerat că, din perspectiva condițiilor de primire a solicitanților de azil și de soluționare a cererilor de azil în Grecia, Germania era ținută să examineze cererea. Domnul Puid a fost apoi recunoscut drept refugiat de către autoritățile germane.

În acest context, Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Curtea administrativă a landului Hessen, Germania), sesizată cu apelul declarat împotriva deciziei Verwaltungsgericht Frankfurt am Main, solicită Curții de Justiție precizări privind desemnarea statului care trebuie să examineze cererea de azil. Instanța germană urmărește să afle dacă regulamentul conferă solicitantului de azil dreptul de a pretinde unui stat membru să examineze cererea sa dacă acest stat nu îl poate transfera, din cauza unui risc de încălcare a drepturilor sale fundamentale, către statul membru desemnat inițial drept competent.

În hotărârea dată astăzi, Curtea amintește, mai întâi că un stat membru este ținut să nu transfere un solicitant de azil către statul membru desemnat inițial drept responsabil atunci când deficiențele sistemice ale procedurii de azil și ale condițiilor de primire a solicitanților de azil în statul membru desemnat inițial constituie motive serioase și întemeiate să se creadă că solicitantul va fi expus unui risc real de a fi supus unor tratamente inumane sau degradante².

În acest sens, Curtea arată că, confruntat cu o asemenea situație, un stat membru **poate**, în temeiul regulamentului, să decidă să examineze cererea el însuși. Cu toate acestea, Curtea

¹ Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 50, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 56).

² Hotărârea Curții din 21 decembrie 2011, cauzele conexate N.S. / Secretary of state for the Home Department (C-411/10) și M.E. și alții / Refugee Applications Commissioner Minister for Justice, Equality and Law Reform (C-493/10), a se vedea de asemenea CP [140/11](#).

precizează că, dacă acest stat nu dorește să se prevaleze de această facultate, **el nu este**, în principiu, **ținut să examineze cererea**. În acest caz, el trebuie să identifice statul membru responsabil de examinarea cererii de azil continuând examinarea criteriilor prevăzute în regulament. Dacă nu reușește să îl identifice, primul stat membru în care a fost prezentată cererea este responsabil de examinarea acesteia.

În sfârșit, Curtea subliniază că statul membru în care se află solicitantul de azil trebuie să se asigure că încălcarea drepturilor fundamentale ale acestuia nu se agravează printr-o procedură de determinare a statului membru responsabil care ar avea o durată nerezonabilă. În consecință, la nevoie, revine acestui stat obligația de a examina el însuși cererea.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Dimana Todorova ☎ (+352) 4303 3708